

Mededelingen

1. Over Archiefstukken Vandepitte. *****

Na briefwisseling tussen de BRT, het Karmelietenklooster te Kortrijk en mijzelf, liet de BRT mij op 31.8.1978 weten: "Het Kortrijks radio-archief van wijlen uw broers Pater Leopold (Robert Vandepitte), Karel en Juliaan is dus nu in het BRT-archief opgenomen. Het is zeer omvangrijk en werd opgenomen in 60 dozen."

Na verdere schifting vond het archief volgende bewaarplaatsen:

- Het radio-archief berust bij de BRT, Algemene Zaken, Sectie Archief, August Reyerslaan 52, 1040 Brussel. (Adjunct-adviseur F. De--nys) Dit archief is slechts na voorafgaande aanvraag te raadplegen.
- De rest (Religieuze Activiteiten, Koningskwestie) werd overgebracht naar het Kath. Dokumentatie- en Onderzoekcentrum van de Kath. Universiteit, St.-Michielsstraat 5, Leuven.
- De Oorlogsbrieven van brancardier Robert Vandepitte en de soldaten van Lissewege (oorlog 1914-18) werden overgemaakt aan het West-Vlaams Oorlogsarchief, Prov. Gouvern. van West-Vlaanderen, provinciaal administratief centrum, Domein Boeverbos, Leopold III laan 41 8200 Brugge 2.

Robert Vandepitte (Pater leopold), 1893-1870, was brankardier aan het front gedurende de ganse oorlog 1914-18 en gaf er het front-blaadje "'n Lissewegenaarke" uit. Gedurende 30 jaren verzorgde hij voor Radio-Kortrijk het wekelijks Maria-halfuurtje en was be- gaan met alle radio-problemen en -wetgeving.

Juliaan, 1894-1928, ligt begraven te Uitkerke onder een graf- monument met opschrift: Pionier der Radio in Vlaanderen, grondleg- ger van de K.V.R.O.(Katholieke Vlaamse Radio Omroep).

Karel, 1896-1949, was de eerste bestuurder van de W.V.R.O. (Westvlaamse Radio Omroep) te Kortrijk, later BRT 2 Kortrijk.

ooo ooo

Nu we het toch over archief hebben, mag er aan herinnerd worden dat een belangrijk archief van wijlen Gustaaf Vandepitte, destijds hoofdonderwijzer te Uitkerke, thans bewaard wordt in het Stadsarchief te Blankenberge (stadhuis). Het bevat onder meer een rijke verzameling bidprentjes.

Leo Vandepitte.

\$ \$ \$ \$ \$ \$

2. Over Bouw en Gebruik van een Lichtbak

door onze Pensjagers.

Jacht op wild is van oudsher voor de mens een levensnoodzaak geweest. In de loop der tijden is die behoefte zodanig afgezwakt, dat jagen een luxe, een hobby geworden is, streng gereguleerd door de Staat en de grondeigenaars.

Tegen de bestaande wetten in, toch opjacht gaan, noemt men stropen of hier bij ons "pensen". Deze vorm van illegale jacht kan door sommigen met een kwaad oog bekeken worden, maar ... menig pensjager bracht in min weelderige jaren een casserolle lekker vlees op tafel. Onze grootouders kenden een tijd waarin vlees dan toch een luxe kon genoemd worden; en er waren vaak vele mondjes te voeden.